

Sygn. akt II KZ 14/19

POSTANOWIENIE

Dnia 15 maja 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Waldemar Płóciennik

w sprawie **P. K. N.**

podejrzanego o czyn z art. 177 § 1 k.k. w zw. z art. 178 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 15 maja 2019 r.,

zażalenia obrońcy podejrzanego

na zarządzenie Przewodniczącego X Wydziału Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w W.

z dnia 14 marca 2019 r., sygn. akt X Kz [...], o odmowie przyjęcia kasacji

p o s t a n o w i ł

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 23 października 2018 r., sygn. akt II K [...], Sąd Rejonowy w W. na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k. w zw. z art. 31 § 1 k.k. umorzył postępowanie karne wobec P. N. i na podstawie art. 93c pkt 1 k.k., art. 93a § 2 k.k. w zw. z art. 99 § 1 – 2 k.k. zastosował wobec niego środek zabezpieczający w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych. Orzeczenie to zaskarżone zostało w całości przez obrońcę podejrzanego. Postanowieniem z dnia 9 stycznia 2019 r., sygn. akt X Kz [...], Sąd Okręgowy w W. utrzymał w mocy zaskarżone orzeczenie. Podejrzany nie brał udziału w czynnościach przed Sądem odwoławczym, a jego obrońca z urzędu nie był obecny na ogłoszeniu postanowienia (k – 506). Odpis tego orzeczenia został doręczony podejrzanemu w dniu 30 stycznia 2019 r., a jego obrońcy K. K. w dniu 29 stycznia 2019 r.

W dniu 20 lutego 2019 r. w Sądzie Okręgowym w W. złożona została kasacja podpisana przez adwokata J. G.. Do kasacji tej dołączono pełnomocnictwo udzielone adwokatowi przez podejrzanego (k – 551) oraz dowód uiszczenia opłaty. Pismo zawierające cechy kasacji złożył także sam podejrzany („Wniosek o zwolnienie z kosztów sądowych i ustanowienie radcy prawnego z urzędu z dnia 23 stycznia 2019 r. k – 566; wniosek ten został cofnięty pismem podejrzanego z dnia 19 lutego 2019 r. k – 562, w którym stwierdził, że znalazł „taniego prawnika”). W toku postępowania okołokasacyjnego ustalono, że J. G. nie wykonuje zawodu adwokata od dnia 1 stycznia 2016 r. (k – 576).

Zarządzeniem z dnia 14 marca 2019 r. Przewodniczący X Wydziału Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w W. odmówił przyjęcia kasacji wniesionej przez J. G. – jako osobę nieuprawnioną.

Zarządzenie to zostało zaskarżone zażaleniem wniesionym przez obrońcę podejrzanego adwokata M. S.. Skarżący, powołując się na przepisy art. 459 § 1 k.p.k. w zw. z art. 466 § 1 k.p.k. i art. 438 pkt 2 k.p.k. w zw. z art. 518 k.p.k. zarzucił: „obrazę przepisów postępowania, tj. art. 120 § 1 – 2 k.p.k. poprzez jego niezastosowanie polegającym na braku wezwania do uzupełnienia braku formalnego w postaci braku sporządzenia i podpisania kasacji przez obrońcę lub pełnomocnika będącego adwokatem albo radcą prawnym, które to uchybienie miało wpływ na treść orzeczenia, gdyż doprowadziło do bezzasadnej odmowy przyjęcia kasacji” i wniósł o zmianę zarządzenia i przyjęcie kasacji, ewentualnie o uchylenie tego zarządzenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie, ponieważ podnoszone w nim kwestie procesowe nie mają znaczenia z punktu widzenia prawidłowości zaskarżonego zarządzenia.

Zgodnie z art. 524 § 1 k.p.k. termin do wniesienia kasacji dla stron wynosi 30 dni od daty doręczenia orzeczenia z uzasadnieniem. Wniosek o doręczenie orzeczenia z uzasadnieniem należy zgłosić w sądzie, który wydał orzeczenie, w terminie zawitym 7 dni od daty ogłoszenia orzeczenia, a jeżeli ustawa przewiduje doręczenie orzeczenia, od daty jego doręczenia. Skarżone kasacją orzeczenie zapadło w formie postanowienia. Z treści art. 100 § 4 k.p.k. wynika, że

postanowienie podlega doręczeniu z urzędu, jeżeli zapadło ono poza rozprawą oraz gdy przysługuje od niego środek odwoławczy. Oznacza to, że opisana sytuacja nie odnosi się do postanowień prawomocnych. W wypadku wydania prawomocnego postanowienia o utrzymaniu w mocy postanowienia o umorzeniu postępowania i zastosowaniu środka zabezpieczającego, orzeczenie to nie podlega doręczeniu z urzędu, nawet gdy strona nie była obecna przy jego ogłoszeniu [zob. D. Świecki, (w:) Kodeks postępowania karnego. Komentarz, Tom II, Warszawa 2017, s. 521). W aktach sprawy brak jest wniosków o doręczenie postanowienia pochodzących od podejrzanego, czy jego obrońcy, mieszczących się w terminie 7 dni od daty ogłoszenia orzeczenia Sądu Okręgowego w W., ani w żadnym innym terminie, ponieważ wnioski takie nie zostały złożone. W konsekwencji tego stanu rzeczy stwierdzić trzeba, że – poza argumentami podniesionymi w zaskarżonym zarządzeniu – w zaistniałym układzie procesowym wniesiona kasacja jest niedopuszczalna z mocy prawa, ponieważ nie zachowano trybu przewidzianego w art. 524 § 1 k.p.k. i nie złożono w terminie wniosku o doręczenie prawomocnego orzeczenia wraz z uzasadnieniem. W tym stanie rzeczy kwestia ewentualnej zasadności zarzutu podniesionego w zażaleniu nie może mieć żadnego znaczenia dla oceny dopuszczalności wniesionej kasacji. Termin złożenia wniosku o doręczenie orzeczenia z uzasadnieniem ma charakter zawity, co powoduje, że czynność dokonana po jego przekroczeniu jest bezskuteczna. Termin taki podlega przywróceniu, jeżeli jego niedotrzymanie nastąpiło z przyczyn od strony niezależnych, a strona w terminie zawitym 7 dni od daty ustania przeszkody zgłosi wniosek o przywrócenie terminu, dopełniając jednocześnie czynności, która miała być w terminie wykonana (art. 126 § 1 k.p.k.). W realiach rozważanej sprawy zwrócić należy uwagę na okoliczność, że po ogłoszeniu postanowienia Sądu Okręgowego podejrzany nie miał już obrońcy z urzędu (art. 84 § 2 k.p.k.), obrona była obowiązkowa ze względu na niepoczytalność podejrzanego, a sam podejrzany nie uczestniczył w posiedzeniu sądowym.

Kierując się powyższym orzeczono, jak na wstępie.